

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21640/2022
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Новица Здравковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2271/2022 од 06.09.2022. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2271/2022 од 06.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2271/2022 од 06.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 369/20 од 18.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као преурањен тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се тужена обавезе да му на име материјалне штете исплати трошкове путовања на релацији Куршумлија – Ниш- Куршумлија, проистекле у кривичном поступку, у укупном износу од 20.100,00 динара, са законском затезном каматом од 22.10.2021. године до исплате (све ближе наведено у овом ставу изреке), да му на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 400.000,00 динара са законском затезном каматом од правноснажности до исплате, као и да му на име накнаде материјалне штете због измакле зараде за период од 26.01.2011. године до 29.05.2019. године исплати износ од 1.242.855,62 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом другим изреке, одбијен је као преурањен тужбени захтев тужиоца ББ којим је тражио да се обавезе тужена да му на име материјалне штете исплати трошкове путовања на релацији Куршумлија – Ниш- Куршумлија, проистекле у кривичном поступку, у укупном износу од 20.100,00 динара са законском затезном каматом од 22.10.2021. године до исплате (све ближе наведено у овом ставу изреке), да му на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 400.000,00 динара са законском затезном

каматом од правноснажности до исплате, као и да му на име накнаде материјалне штете због измакле зараде за период од 26.01.2011. године до 29.05.2019. године, исплати износ од 1.242.855,62 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2271/2022 од 06.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили посебну ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О пасивној легитимацији тужене и основаности захтева тужилаца за накнаду материјалне штете на име путних трошкова, као и за накнаду нематеријалне и материјалне штете на име изгубљене зараде одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене одредби члана 265. став 1. и 6. Законика о кривичном поступку и члана 172. ЗОО. Поред тога, тужиоци нису пружили доказ на околност да су као кандидати одбијени на одређеном конкурсном управо услед вођења предметног кривичног поступка, а на њима је био терет доказивања те чињенице (члан 231. ЗПП). Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. У конкретном случају ради о парници ради накнаде материјалне и нематеријалне штете, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Ревизијом се не указује на другачије одлуке судова због чега не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете 07.09.2020. године, поднели су тужиоци који се налазе у положају формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП. Због тога се вредност предмета спора одређује према вредности главних захтева сваког од тужилаца засебно, односно, меродавна је појединачно тражена вредност главног захтева, а то су износи: за тужиоца АА 1.262.955,62, а за тужиоца ББ 1.662.955,62 динара.

Како у конкретном случају највиша вредност главног захтева (1.662.955,62 динара) очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужилаца недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић